

Bibliografia Pienin – przekrój

(stan na 1.07.2018 r.)

opracował Krzysztof Karwowski

ZBIOROWISKA, BIOCENOZY

Zbiorowiska roślinne ogólnie

GRODZIŃSKA KRYSZYNA, Flora i roślinność Skalic Nowotarskich i Spiskich (Pieniński Pas Skałkowy), „Fragmenta Floristica et Geobotanica” 1975, 21(2): 149-246.

Opisano teren skalic; podano ogólną charakterystykę flory; opisano elementy geograficzne; omówiono charakterystykę ekologiczną flory, wpływ człowieka na florę skalic, zbiorowiska roślinne oraz stanowiska geobotaniczne skalic na tle pienińskiego pasa skałkowego.

GRODZIŃSKA KRYSZYNA, JASIEWICZ ADAM, PANCER-KOTEJOWA ELŻBIETA, ZARZYCKI KAZIMIERZ, Mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego. 1965-1968. Skala 1:10.000, Zakład Ochrony Przyrody i Zasobów Naturalnych PAN, Instytut Botaniki PAN, Kraków 1981, 1 ark.

Do mapy zbiorowisk dołączono mapę hipsometryczną 1: 20.000 i mapę potencjalnej roślinności naturalnej 1: 20.000.

HOLEKSA JAN (red.), Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce, Część I, „Studia Naturae” 2007, 54 cz. I, 304 s.

Zamieszczono artykuły dotyczące m.in. Pienińskiego PN, poruszające następujące zagadnienia: dynamika roślinności na opuszczonych polanach, zarastanie nieużytkowanych polan przez osikę, przemiany zbiorowisk naskalnych i kserotermicznych; zmiany w roślinności na podstawie map katastralnych z XIX w.; zanieczyszczenie metalami ciężkim i ozonem; dynamika roślinności łąkowej przy ciągłych zabiegach ochronnych; przemiana łąk świeżych i pastwisk.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA (red.), Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 1-348, 1 mapa.

Przedstawiono metody badań zbiorowisk roślinnych PPN, opisano klimat Pienin, gleby PPN, omówiono lasy grądowe, łągowe, acydofilne, jaworzyny, mezofilne i ciepłolubne lasy jodłowo-bukowe; naturalne i wtórne sośniny, mezofilne zbiorowiska zaroślowe, łąki, pastwiska i zbiorowiska siedlisk wilgotnych, roślinność naskalną i napiargową, kserotermiczne murawy i zarośla, roślinność zwirowisk, kamieńców nadrzecznych i brzegów rzek, zbiorowiska segetalne oraz dołączono mapę roślinności PPN.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, GRODZIŃSKA KRYSZYNA, Przemiany zbiorowisk naskalnych i kserotermicznych Pienińskiego Parku Narodowego w okresie ostatnich 35 lat XX w. [w:] J. Holeksa (red.) Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce. Część I, „Studia Naturae” 2007, 54, cz. I: 85-132.

Przeanalizowano zmiany, jakie zaszły podczas ostatnich 35 lat w roślinności naskalnej, napiargowej i kserotermicznej Parku oraz porównano występowanie zbiorowisk, składu florystycznego i struktury z danymi z lat 60. XX w. dla: naskalnej murawy górskiej, ciepłolubnej murawy naskalnej, zespołu zachyłki Roberta, napiargowej murawy trzcinnikowej, murawy kserotermicznej oraz ciepłolubnych zarośli pienińskich..

KINASZ WŁODZIMIERZ, Ekologiczne podstawy urządzania łąk w Pienińskim Parku Narodowym, „Ochrona Przyrody” 1976, 41: 77-118.

Scharakteryzowano teren badań; podano charakterystykę łąk pienińskich: genezę, zbiorowiska roślinne, dotychczasową gospodarkę na łąkach PPN; omówiono wpływ zaniechania koszenia na sukcesję gat. drzewiastych, wpływ nawożenia na skład florystyczny łąk i liczbę gat. roślin naczyniowych; podano wnioski i sugestie urządzania łąk w Pienińskim PN.

KULCZYŃSKI STANISŁAW, Die Pflanzenassoziationen der Pieninen [= Zespoły roślin w Pieninach], „Bulletin de l'Academie Polonaise des Sciences. Classe Mathematique”, ser. B, 1928, Supplement 2[1927]: 57-203.

Podano ogólne informacje o Pieninach i florze Pienin, podziale regionalnym flory, wymieniono gat. roślin i opisano poszczególne zespoły; dołączono mapę fitosocjologiczną Pienin Centralnych i Małych Pienin.

PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, Zmiany roślinności w Pienińskim Parku Narodowym w świetle badań w latach 1965–2001 oraz próba prognozy wpływu zaporowych zbiorników wodnych na dynamikę zbiorowisk, „Pieniny – Przyroda i Człowiek” 2012, 12: 57-69.

Omówiono ekstynkcję zbiorowisk oraz zbiorowiska nowe lub podane po raz pierwszy dla Pienin; przedstawiono zmiany arealów, przekształcenia w inne syntaksony, zmiany w wewnętrznej strukturze i prognozowanie wpływu zbiorników wodnych na roślinność..

PANCER-KOTEJOWA ELŻBIETA, KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA (red.), Mapa roślinności [zbiorowisk] Pienińskiego Parku Narodowego. 1: 10.000, [zał. do:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 1 ark.

Przedstawiono 49 zbiorowisk różnej rangi i 4 jednostki o innym charakterze; dołączono mapę hipsometrii i podziału powierzchniowego 1: 50.000 oraz mapę poglądową 1: 50.000.

RÓŻAŃSKI WOJCIECH, PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, Metody badań zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 13-19.

Opisano wykonywanie dokumentacji fitosocjologicznej, kartowanie zbiorowisk oraz klasyfikowanie danych.

ZARZYCKI KAZIMIERZ, Przegląd zbiorowisk roślinnych i ich siedlisk, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 313-314.

Podano tabelę 13 zbiorowisk roślinnych w Pieninach (w tym 14 zastępczych) i warunki ich występowania: wysokość n.p.m., rozmieszczenie, ekspozycja, środowisko, podłoże, gleby.

Zbiorowiska leśne

BODZIARCZYK JAN, PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, Mezofilne i ciepłolubne lasy jodłowo-bukowe Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 87-121.

Omówiono buczynę karpacką, ciepłolubną buczynę pienińską oraz powierzchnie o strukturze mozaikowej.

BODZIARCZYK JAN, PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, Naturalne i wtórne sośniny w Pienińskim Parku Narodowym, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 123-130.

Omówiono reliktowe lasy sosnowe i drzewostany wtórne z udziałem sosny zwyczajnej.

BODZIARCZYK JAN, PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, RÓŻAŃSKI WOJCIECH 2016, Charakterystyka leśnej szaty roślinnej Pienińskiego Parku Narodowego na podstawie systematyczno-losowej próby danych, „Pieniny Przyroda i Człowiek”, 14: 17-50. [6992]

Opisano statystycznie florę leśną, prześledzono podobieństwo florystyczne zdjęć fitosocjologicznych i ich ugrupowań. Porównano wyniki klasyfikacji numerycznej zdjęć fitosocjologicznych rozmieszczonych regularnie z klasycznym opisem zbiorowisk leśnych tego samego terenu.

BODZIARCZYK JAN, Jaworzyny Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 61-86.

Omówiono jaworzynę górską z jęczmikiem (warianty: jodłowy, z *Carex digitata*, z *Cardamine impatiens*) oraz jaworzynę z jaskrem kosmatym.

DZIEWOLSKI JERZY, Skład, struktura i przemiany drzewostanów Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 429-443.

Omówiono gospodarkę leśną na przełomie XIX i XX w., charakterystykę drzewostanów, przemiany niektórych cech drzewostanów, stosunki własnościowe Parku oraz problemy ochrony przyrody.

DZIEWOLSKI JERZY, Naturalny rozwój drzewostanów Pienińskiego Parku Narodowego w czasie 51 lat (1936-1987), „Ochrona Przyrody” 1991, 49 (cz. 1): 111-128.

Opisano zmiany zachodzące samoczynnie w procesie naturalnej regeneracji drzewostanów po objęciu go ochroną ścisłą; w tabelach przedstawiono zmiany: składu gatunkowego, struktury grubościowej drzew, intensywności ich zamierania (ubytku), osiągania przez młode pokolenie 7 cm grubości (czyli dorostu) oraz okresowego bieżącego przyrostu i zasobności drzewostanów.

DZIEWOLSKI JERZY (opr.) [2000], Operat ochrony ekosystemów leśnych. Tom V. Charakterystyka i przemiany drzewostanów Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 1.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Kraków – Krościenko n.D., msk., 26 s., 19 ryc., 26 tab.

Zamieszczono charakterystykę drzewostanów, historię miejscowej gospodarki leśnej; omówiono przyrost i oceniono przemiany strukturalne lasu; dołączono rozkład grubości i liczby drzew dla wybranych gatunków i rejonów, wyniki obliczeń statystycznych pomiaru drzew na powierzchniach próbnych.

GRODZKI WOJCIECH, Główne problemy ochrony lasu w Pienińskim Parku Narodowym, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 1: 53-59.

Opisano czynniki abiotyczne: zanieczyszczenie powietrza, szkody atmosferyczne i czynniki biotyczne: grzyby pasożytnicze, szkodniki pierwotne, szkodniki wtórne.

JAGIEŁŁO ZDZISŁAW (opr.), Operat ochrony ekosystemów leśnych. Tom I. Elaborat, [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 1.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Kraków – Krościenko n.D. [2000], msk., 82 s., [16] s., 15 s.

Zamieszczono ogólny opis Parku, podział powierzchniowy, historyczne i przyrodnicze uwarunkowania rozwoju ekosystemów leśnych, ocenę aktualnego stanu drzewostanów, waloryzację drzewostanów, ich biotyczne i abiotyczne zagrożenia, generalną koncepcję celów i zasad ochrony, zabiegi ochronne i zestawienie zadań ochronnych, propozycje zmian granic otuliny i granic Parku, propozycje wykupu gruntów, metodykę i zakres prac urzędzeniowych, zależności i powiązania ochronne z innymi operatami.

JAWORSKI ANDRZEJ, KARCZMARSKI JAN, Struktura i dynamika drzewostanów o charakterze pierwotnym w Pienińskim Parku Narodowym (na przykładzie czterech powierzchni doświadczalnych), „Zeszyty Naukowe Akademii Rolniczej w Krakowie”, Leśnictwo 1991, nr 254, 20: 45-83.

Przedstawiono analizę zmian krzywych rozkładu pierśnic, zasobność i skład gat. drzewostanów oraz jakie zaszły w latach 1974-1987 w lasach o charakterze pierwotnym.

PANCER-KOTEJOWA ELŻBIETA, Zbiorowiska leśne Pienińskiego Parku Narodowego, „Fragmenta Floristica et Geobotanica” 1973, 19(2): 197-258.

Opisano gospodarkę leśną w ujęciu historycznym; opisano szatę roślinną Pienińskiego PN; scharakteryzowano drzewostan; podano przegląd systematyczny zbiorowisk leśnych na tle warunków ich występowania oraz uwagi o roślinności pierwotnej Pienin.

PANCER-KOTEJOWA ELŻBIETA, BAZYLUK WŁADYSŁAW, LIANA ANNA, Biocenozy leśne, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 315-328.

Podano ogólną charakterystykę biocenoz leśnych Pienin; omówiono zróżnicowanie lasów; podano przegląd biocenoz leśnych: biocenozy zboczy południowych, biocenozy zboczy północnych, biocenozy dna dolin, zręby.

PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, BODZIARCZYK JAN, Lasy grądowe Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 45-50.

Opisano niewielkie płyty grądu w obrębie przełomu Dunajca.

PIĄTEK GRZEGORZ, PANCER-KOTEJA ELŻBIETA, Lasy łąkowe w Pienińskim Parku Narodowym, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 51-59.

Omówiono nadrzeczną olszynę górską i bagienną olszynę górską.

RÓŻAŃSKI WOJCIECH, HOLEKSA JAN, Acydofilne lasy Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 131-152.

Omówiono las jodłowy z przytulią okrągłolistną, las jodłowy z narecznicą szerokolistną, kwaśną buczynę górską oraz zbiorowisko borowe ze związku *Piceion abies*.

ZŁYDASZYK STANISŁAW, BROŹNY MARCIN, Stan zagrożenia drzewostanów świerkowych Pienińskiego Parku Narodowego na przykładzie oddziału 45 c [praca magisterska], Katedra Entomologii Leśnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Poznań 2008, msk., 74 s.

Przedstawiono stan sanitarny drzewostanów świerkowych podczas ich przebudowy, zagrożenie ze strony kornika drukacza oraz elementy ograniczające populację tego gatunku.

Zbiorowiska nieleśne

BODZIARCZYK JAN, DRAJEWICZ ROBERT, Dynamika roślinności na opuszczonych polanach Pienińskiego Parku Narodowego [w:] J. Holeksa (red.) Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce. Część I, „Studia Naturae” 2007, 54, cz. I: 13-46.

Podsumowano badania z lat 1988-2002 nad zmianami ilościowymi i jakościowymi oraz składem gatunkowym i relacjami przestrzennymi roślinności na polanach Łazek Niżny i Ligarki.

CHEĆKO EWA, SZAJDA PAWEŁ, Mezofilne zbiorowiska zaroślowe Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 153-194.

Omówiono zbiorowiska: zarośli leszczynowych, zarośli tarninowych oraz o przejściowym charakterze; opisano zbiorowiska zaroślowe w krajobrazie Pienin.

GRODZIŃSKA KRYSZYNA, Zbiorowiska chwastów polnych Pienińskiego Pasa Skałkowego, „Fragmenta Floristica et Geobotanica” 1973, 19(2): 151-173.

Podano ogólną charakterystykę terenu i charakterystykę fitysocjologiczną; dołączono zdjęcia i tabele fitysocjologiczne.

GRODZIŃSKA KRYSZYNA, Naskalne zbiorowiska roślinne, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 329-336.

Scharakteryzowano naskalną murawę górską, ciepłolubną murawę naskalną oraz murawy kserotermiczne.

GUZIKOWA MAŁGORZATA, Rośliny synantropijne, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 143-149.

Omówiono gat. synantropijne, rośliny towarzyszące człowiekowi, gat. przybyłe współcześnie oraz gat. inwazyjne.

GUZIKOWA MAŁGORZATA, Roślinność synantropijna, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 356-360.

Opisano antropogeniczne przemiany szaty roślinnej, zbiorowiska chwastów polnych oraz zbiorowiska ruderalne.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, Roślinność naskalna i napiargowa Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 253-276.

Opisano naskalną murawę górską, napiargową murawę trzcinnikową, ciepłolubną murawę naskalną; zespół zachyłki Roberta oraz ziołorośla z perzem psim i sadzcem.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, Kserotermiczne murawy i zarośla Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 277-296.

Opisano zbiorowiska kserotermiczne: murawę kserotermiczną *Origano-Brachypodietum pinnati* oraz zarośla kserotermiczne *Bupleuro falcati-Berberidetum*.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, Roślinność żwirowisk, kamieńców nadrzecznych i brzegów rzek w Pienińskim Parku Narodowym, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 297-306.

Opisano zbiorowisko z babką wielonasienną *Plantago intermedia*, zbiorowisko *Calamagrostis pseudophragmites* – *Festuca rubra*, zespół niskiego szuwaru *Sparginictum erici* oraz zbiorowisko szuwaru móżgowego *Phalaridetum arundinaceae*.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, Skład florystyczny i biomasa runi nie użytkowanych łąk pienińskich oraz zmiany wywołane jednorazowym koszeniem, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 2: 13-24.

Na polanach: Stolarzówka, Kurnikówka i pod Trzema Koronami zarejestrowano skład florystyczny i wielkość biomasy runi ciepłolubnej łąki pienińskiej, zbiorowiska z panującą *Dactylis glomerata* i zbiorowiska *Veratrum lobelianum-Laserpitium latifolium*, od dawna nie użytkowanych oraz ich reakcję na jednorazowy zabieg koszenia.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, Zbiorowiska segetalne w Pienińskim Parku Narodowym, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 307-323.

Omówiono zespół *Geranio-Silenetum gallicae*, różne stadia zarastania odłogów, zmiany roślinności segetalnej w PPN w ostatnich 30 latach oraz ochronę zbiorowisk segetalnych.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, GRODZIŃSKA KRYSZYNA, Przemiany zbiorowisk naskalnych i kserotermicznych Pienińskiego Parku Narodowego w okresie ostatnich 35 lat XX w. [w:] J. Holeksa (red.) Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce. Część I, „Studia Naturae” 2007, 54, cz. I: 85-132.

Przeanalizowano zmiany, jakie zaszły podczas ostatnich 35 lat w roślinności naskalnej, napiargowej i kserotermicznej Parku oraz porównano występowanie zbiorowisk, składu florystycznego i struktury z danymi z lat 60. XX w. dla: naskalnej murawy górskiej, ciepłolubnej murawy naskalnej, zespołu zachyłki Roberta, napiargowej murawy trzcinikowej, murawy kserotermicznej oraz ciepłolubnych zarośli pienińskich.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, PERZANOWSKA JOANNA, WRÓBEL IWONA, ZARZYCKI JAN, Operat ochrony łądowych ekosystemów nieleśnych Pienińskiego Parku Narodowego. Synteza, [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 1.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków 2000, msk., 20 s.

Opisano cel i ogólne założenia planu ochrony nieleśnych ekosystemów łądowych na lata 1999-2018; podano wykaz zbiorowisk nieleśnych, wykaz kartowanych jednostek roślinności nieleśnej, typy LEN (łądowe ekosystemy nieleśne) wyróżnione na terenie PPN; omówiono zasady waloryzacji zbiorowisk nieleśnych, ich zagrożenia, ochronę, dokumentację, monitoring oraz analizę obszaru otuliny i korekty granic PPN.

KAŹMIERCZAKOWA RÓŻA, ZARZYCKI JAN, WRÓBEL IWONA, VONČINA GRZEGORZ, Łąki, pastwiska i zbiorowiska siedlisk wilgotnych Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 195-251.

Omówiono 7 zbiorowisk łąkowych, 1 pastwiskowe, 6 wilgotnych oraz 3 murawowe na siedliskach ubogich.

KUCHNICKA ELŻBIETA, Wtórna sukcesja roślin drzewiastych na wybranych polanach w Pienińskim Parku Narodowym, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 19-26.

Opisano zmiany powierzchni 11 polan w latach 1937-1993, zamieszczono wykaz gatunków drzewiastych wkraczających na poszczególne polany oraz dendrogram podobieństwa zarastania polan.

WRÓBEL IWONA, Dynamika roślinności łąkowej w warunkach stosowania ciągłych zabiegów ochronnych w Pienińskim Parku Narodowym [w:] J. Holeksa (red.) Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce. Część I, „Studia Naturae” 2007, 54, cz. I: 241-264.

Opisano badania na 18 polanach, na których scharakteryzowano typy zbiorowisk: ciepłolubnej łąki pienińskiej, łąki z dzwonkiem rozpierzchłym i konietlicą łąkową, łąki ziołoroślowej niższych położeni i pienińskiej łąki ziołoroślowej; opisano zmiany w różnorodności florystycznej i składu gatunkowego łąk.

ZARZYCKI JAN, Dynamika roślinności na wybranych polanach Pienińskiego Parku Narodowego w końcu XX wieku, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 87-90.

Opisano przyczyny zmian użytkowania łąk i pastwisk w Karpatach; porównano powierzchnie 14 zbiorowisk łąkowych, pastwiskowych, muraw i młak z lat 60. i 90. XX w. w Pienińskim PN; przeprowadzono analizę wpływu zmian użytkowania na wybrane zbiorowiska.

ZARZYCKI KAZIMIERZ, Roślinność łąk i pastwisk, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 340-351.

Omówiono zbiorowiska łąkowe oraz skład florystyczny i charakterystykę ekologiczną ważniejszych zbiorowisk łąkowych; opisano problemy zachowania i urządzania łąk w Pienińskim PN; scharakteryzowano zbiorowiska pastwiskowe.

ZARZYCKI KAZIMIERZ, KORZENIAK URSZULA, Roślinność łąkowa Pienin i jej przemiany w ostatnim sześćdziesięcioleciu, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 2: 5-12.

Wykazano nowe zbiorowiska łąkowe w latach 1924-1988; opisano przemiany składu florystycznego pienińskich łąk oraz kierunki przemian roślinności łąkowej Pienin.

ZARZYCKI JAN, KAŻMIERCZAKOWA RÓŻA, Przemiany łąk świeżych i pastwisk w Pienińskim Parku Narodowym w ostatnich 35 latach XX wieku [w:] J. Holeksa (red.) Zakres, tempo i mechanizmy zmian w przyrodzie terenów chronionych w Polsce. Część I, „Studia Naturae” 2007, 54, cz. I: 275-304.

Omówiono ogólne kierunki zmian charakteru zbiorowisk z lat 60. i 90. XX w., charakterystykę zbiorowisk występujących tylko w latach 60. XX w. oraz zmiany relacji przestrzennych.

Biocenozy wodne

BIESIADKA EUGENIUSZ, Ogólna charakterystyka faunistyczna środowisk wodnych Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(8): 283-293.

Scharakteryzowano środowiska wodne Pienin: źródła, potoki i rzeki, starorzecza, nietrwale zbiorniki dolinne, młaki, okresowe zbiorniki zasilane wodą opadową; opisano charakter środowiskowego rozmieszczenia fauny wodnej oraz wpływ czynników antropogenicznych na faunę wodną Pienin.

SANECKI JACEK., DUMNICKA ELŻBIETA, STARMACH JANUSZ, Charakterystyka podstawowych elementów biocenoz Dunajca i jego dopływów w rejonie nowopowstałych zbiorników zaporowych, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 89-99.

Podano parametry fizyko-chemiczne wody; omówiono florę glonów, faunę denną oraz ichtiofaunę.

STARMACH JANUSZ, AMIROWICZ ANTONI, DUMNICKA ELŻBIETA, KOWNACKI ANDRZEJ, SANECKI JACEK, WOJTAN KRZYSZTOF, Hydrobiologiczna charakterystyka środowiska wodnego w rejonie zespołu zbiorników wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne, [w:] K. Zarzycki, J. Starmach, Z. Witkowski (red.) Inwentaryzacja stanu przyrody w rejonie zespołu zbiorników wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne (1992-1993), Zakład Biologii Wód PAN, Kraków [1993], msk., 29 s., 19 ryc., 2 tab.

Przedstawiono analizę fizyko-chemiczną wody Dunajca i dopływów w zlewni przyszłych zbiorników, pokrycie dna przez glony, zagęszczenie i analizę jakościową fauny dennej oraz ichtiofaunę.

STARMACH JANUSZ, KASZA HENRYK, SANECKI JACEK, DUMNICKA ELŻBIETA, KOWNACKI ANDRZEJ, JELONEK MAREK, AMIROWICZ ANTONI, Hydrobiologiczna charakterystyka środowiska wodnego w rejonie zespołu zbiorników wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne [ekspertyza], Zakład Biologii Wód PAN, Kraków [1997], msk., 31 s. + [12] s.

Omówiono wyniki badań roślin i zwierząt Dunajca oraz ujściowych odcinkach Białki, Przykopy, Niedziczanki i Siguliny, przeprowadzonych w latach 1992-93 i 1996-97; wykonano analizę fizyko-chemiczną wody, zbadano glony osiadłe, faunę denną (skąposzczety, chruściki, jętki, widelnice) oraz ichtiofaunę; przedstawiono wpływ budowy zbiorników na jakość wód i życie biologiczne.

SZCZĘSNY BRONISŁAW (red.), Fauna wodna Dunajca w rejonie Pienińskiego Parku Narodowego [zestaw opracowań], Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków 1994, msk., [36] s.

Podano skład i prawidłowości występowania fauny makrobezkręgowców w rzece górskiej o charakterze naturalnym (Dunajcu) wobec spodziewanych zmian spowodowanych piętrzeniem rzeki; badania stanowiły punkt odniesienia przy in-

terpretacji wyników przyszłych badań śledzących zakres zmian w biocenozie rzeki; badaniami objęto skąposzczety, jętki, widelnice i ochotkowate (muchówki).